

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Barbara Gawron

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej L. R.

reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego matkę M. K.

przeciwko B. R.

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego B. R. na rzecz jego małoletniej córki L. R., ur. (...) w kwocie 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej M. K. do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od 24 października 2016 roku,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddała,
3. pozostawia stronę powodową przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego B. R. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pismem wniesionym dnia 17 października 2016 roku małoletnia powódka L. R. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową M. K. wniosła pozew przeciwko ojcu B. R. o zasądzenie alimentów na jej rzecz w kwocie 4000 zł miesięcznie płatnych do dziesiątego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki M. K. wraz z odsetkami ustawowymi poczynając od dnia 10 kwietnia 2015r. Pismem z dnia 10.12.2018r. M. K. działając w imieniu małoletniej córki ograniczyła powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej L. R. alimentów kwocie po 2500 zł miesięcznie płatnych do dziesiątego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki M. K. wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi. W uzasadnieniu pozwu oraz pisma z 10 grudnia 2018 roku wskazano, iż większość kosztów związanych z utrzymaniem dziecka na chwile obecną ponosi matka. Według M. K. koszty te wynoszą łącznie 5611 złotych miesięcznie. (pозew – k. 1 – 8, pismo procesowe – k. 158-159).

Postanowieniem zabezpieczającym z dnia 22 grudnia 2016 r. na czas trwania postępowania B. R. został zobowiązany do zapłaty kwoty 1000 zł (tysiąc) złotych miesięcznie na rzecz małoletniej L. R. urodzonej dnia (...) do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej M. K. do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Pozwany B. R. na ostatniej rozprawie w dniu 11 grudnia 2018r. uznał powództwo do kwoty po 300 złotych miesięcznie, a w pozostałym zakresie wnosił o jego oddalenie.

Postępowanie w sprawie było zawieszono na zgodny wniosek stron w okresie od 30.03.2017r. do 23.04.2018r. (k.116).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

M. K. oraz B. R. są rodzicami małoletniej **L. R.** urodzonej (...) (lat 9). Rodzice małoletniej L. R. pozostawali w związku nieformalnym. B. R. uznał L. R. w dniu 10.12.2009 r. jako swoją córkę, co zostało zawarte w odpisie zupełnym jej aktu urodzenia (k.11). Rodzice małoletniej nie mieszkają od dłuższego czasu ze sobą i nie pozostają w związku partnerskim. Małoletnia mieszka na stałe z matką. Uczęszcza do 3 klasy (...) Szkoły Podstawowej nr (...) w W. w oddziale dwujęzycznym. Jej matka zawarła z tą szkołą umowę o kształcenie (...) 06.2016r. (k.12). Ponadto małoletnia uczęszczała na odpłatne zajęcia z baletu (koszt ok.200zł.) i zajęcia gimnastyczne. Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki potrzeba miesięcznie około 2.000 złotych w tym : 500 złotych koszty mieszkaniowe i media, 800 złotych wyżywienie, 700 złotych na pozostałe potrzeby : ubrania, buty, edukacja, wypoczynek, ewentualne leczenie. Do kosztów tych nie należy wliczać kosztów prywatnej edukacji, gdyż jest to wydatek ponadprzeciętny i nie konieczny, podobnie jak koszt wynajmu dużego i drogiego mieszkania w W., w sytuacji, gdy matka powódki posiada własne mieszkanie.

M. K. ma 40 lat, jest panną, poza małoletnią L. posiada jeszcze jedno dziecko - I. K. (ur. (...)). M. K. obecnie zamieszkuje ze swoimi dziećmi oraz ze swoim nowym partnerem oraz jego córką z poprzedniego małżeństwa. Wynajmuje około 100 metrowe czteropokojowe mieszkanie za ok. 7.000 złotych miesięcznie, mimo że M. K. posiada własne mieszkanie przy ulicy (...) w W. o pow. ok.66 mkw. Zamierza je wyremontować (bowiem było zalane), a potem wynajmować je swojej siostrze.

M. K. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na stanowisku członka zarządu – dyrektora finansowego w firmie (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. i w okresie od stycznia 2016 roku do października 2016 roku jej średnie miesięczne wynagrodzenie wynosiło 16. 446 zł netto (K.78 zaświadczenie). W zeznaniach podatkowych za 2015 rok wykazała dochód 286.141,42 zł.(k81).Obecnie w związku z urodzeniem drugiego dziecka od 14 września 2018 roku przebywa na urlopie rodzicielskim i otrzymuje zasiłek rodzicielski w kwocie ok. 15 000 zł. (piętnaście tysięcy złotych miesięcznie). Urlopie rodzicielski ma przewidziany do 25 kwietnia 2019 roku (k.140). M. K. poinformowała, że w firmie w której pracuje cały zarząd spółki został odwołany w trakcie trwania jej zwolnienia, a ona została usunięta z zarządu spółki. Uważa, że z tego względu nie ma dla niej powrotu do tej pracy. Jej partner prowadzi własną działalność gospodarczą w branży budowlanej od 8 lat, ponoszą wspólnie koszty utrzymania wynajmowanego mieszkania. Córka partnera M. K. także chodzi do prywatnej szkoły.

Pozwany B. R. ma 40 lat, posiada wykształcenie niepełne ekonomiczne, posługuje się biegle językiem francuskim. Jest kawalerem i posiada tylko jedno dziecko : małoletnią córkę L. R.. W przeszłości udzielał prywatnie lekcji tenisa i prowadził działalność gospodarczą w branży budowlanej, zarabiał w granicach od 1000 zł do 15 000 zł., jednak jak twierdzi , wraz z nadejściem kryzysu w 2009 roku jego zarobki spadły. Jego działalność była przez ostatnie lata zawieszona, a ostatecznie zakończył jej prowadzenie w 2017 roku. Poprzednio pozwany inwestował na rynku nieruchomości, zakupił cztery mieszkania na kredyt, jednak z uwagi na problemy finansowe przy spłacie kredytów banki wypowiedziały mu umowy kredytowe, co w efekcie spowodowało postępowanie egzekucyjne z całego jego majątku. Pozwany posiada obecnie mieszkanie o powierzchni 29 m2 przy ulicy (...) w W. , ale jak wskazuje zostało ono już zlicytowane przez komornika za kwotę 230 000 zł.

B. R. pracował także poprzednio jako instruktor gry w tenisa, gdzie osiągał dochody nawet do 10 000 zł. Jednak w związku z kontuzją kolana, oraz problemami z kręgosłupem zaprzestał tej pracy. Obecnie utrzymuje się – jak twierdzi -- z prac dorywczych przy pracach budowlanych, a także z pomocy rodziny. Pozwany zamieszkuje w budynku gospodarczym w G., który należy do jego matki. Jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą obecnie ok. 1500 zł. Obecnie doksztalca się ucząc się samodzielnie programowania. w przyszłości chciałby zajmować się projektowaniem

stron internetowych, jednak twierdzi, że do tej pory nie osiągnął z tego żadnego dochodu. Pozwany pomimo tego, że jest zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniej córki nie wywiązuje się z tego obowiązku, od 4-5 lat nie przesłał M. K. żadnych pieniędzy na córkę. Obecnie z córką utrzymuje kontakty. Spotyka się z nią dwa razy w tygodniu – we wtorki oraz w weekendy (raz na dwa tygodnie) i podczas tych spotkań ponosi koszty utrzymania dziecka. (k. 176-178 – zeznania B. R. na rozprawie, pismo procesowe powódki - k. 158).

Pomiędzy stronami zawarta została ugoda w dniu 07.03.2017r. regulująca wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu nie płaconych przez niego alimentów od grudnia 2014r. do 15.12.2016r. gdzie łączna kwota zadłużenia wyliczona została na 96.137,50 zł. (k.160).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zebrane w aktach sprawy, a także na podstawie zeznań M. K. oraz pozwanego B. R. w takim zakresie w jakim Sąd dał im wiarę.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim odnosi się on do obecnej sytuacji życiowej oraz kosztów jego utrzymania. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim określił on swoje możliwości finansowe. Sąd nie dał też wiary wyjaśnieniom przedstawicielki ustawowej co do wyliczenie kosztów utrzymania małoletniej córki na kwotę 5.600 złotych miesięcznie uznając je za zawyżone.

Sąd Rejonowy zważył co następuje

Powództwo należało uwzględnić tak jak w orzeczeniu, a pozostałym zakresie oddalić.

Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodziców względem ich dzieci. Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Z kolei art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych określa art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który w § 2 stanowi, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie; w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Jednocześnie zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być ustalone nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca jego pobytu, jego środowiska, ale także możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego przypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można oderwać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd alimentów (orzeczenie SN z dnia 10.10.1969 r., III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

Zasadą jest więc, że obowiązek alimentacyjny względem dzieci spoczywa na obojgu rodzicach. Ten z rodziców, przy którym dziecko pozostaje podejmując osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka również spełnia obowiązek alimentacyjny wobec niego (albo w całości albo w części). Spełnianie obowiązku alimentacyjnego w taki sposób w istocie rzeczy dotyczyć może tego z rodziców, z którym dziecko mieszka. Dlatego powództwo o zasądzenia alimentów wnosi się przeciwko drugiemu z rodziców. Sąd przy stosowaniu zasady dotyczącej określania zakresu obowiązku alimentacyjnego obojgu rodziców (wskazanej w § 1 art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego), bierze pod uwagę przy ustaleniu wysokości alimentów po stronie rodzica, z którym dziecko zamieszkuje, również jego osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka (i w jakiej części). Natomiast zgodnie z art. 135 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego od drugiego rodzica zasądza odpowiednią kwotę na pokrycie kosztów utrzymania małoletniego.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż pozwany B. R. winien płacić na rzecz swojej córki L. R. alimenty w kwocie 1000 (tysiąc) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniej M. K. do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od 24 października 2016 roku. Koszty utrzymania małoletniej oscylują zdaniem Sądu w kwocie ok. 2.000 złotych miesięcznie, nadto matka małoletniej opłaca dodatkowo jej liczne ponadprzeciętne wydatki, tak aby dziecko żyło na bardzo dobrym poziomie. Pozwany nie jest obecnie w stanie zaspokajać potrzeb dziecka na tym poziomie, gdyż nie ma takich możliwości majątkowych i zarobkowych. Posiadane przez niego mieszkania na wynajem zostały sprzedane w celu spłaty zaciągniętych na ich zakup kredytów, pozwany niestety nie ma stałej pracy i utrzymuje się z prac dorywczych. Strona powodowa nie udowodniła, aby było inaczej. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zdaniem Sądu pozwany B. R. jest obecnie osobą, która żyje na przeciętnym, a nawet raczej niskim poziomie. W ocenie Sądu jest zdolny przy wykorzystaniu posiadanych możliwości zarobkowych (umiejętności ogólnobudowlane lub udzielanie korepetycji z języka francuskiego lub lekcji tenisa, programowanie) zarabiać ok. 2.500-3.000 złotych miesięcznie, nawet pracując w niepełnym wymiarze godzin ze względu na stan zdrowia. Zaś przedstawicielka małoletniej powódki otrzymuje obecnie zasiłek rodzicielski w wysokości ok. 15.000 złotych miesięcznie, tak więc posiada znacznie więcej środków niż pozwany, nadto nie musi wynajmować tak dużego i drogiego mieszkania. Zdaniem Sądu także kształcenie dziecka w szkole społecznej, gdzie miesięczne czesne wynosi 1580 zł miesięcznie, a także częste, drogie wyjazdy wypoczynkowe polskie lub zagraniczne nie są niezbędne dla dziecka. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że M. K. przez ostatnie lata otrzymywała bardzo wysokie uposażenie jako członek zarządu, teraz z uwagi na urlop rodzicielski uległo ono obniżeniu, jednak nadal utrzymuje się na ponadprzeciętnym poziomie.

Roszczenie powódki ponad kwotę 1000 złotych miesięcznie Sąd oddalił z uwagi na brak możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Za okres wsteczny strony uregulowały swoje zobowiązanie w ugodzie, w ocenie sądu za ten okres roszczenie o alimenty zaległe należało oddalić także z uwagi na brak możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Wobec ustawowego zwolnienia od kosztów strony dochodzącej alimentów opłatą sądową w wysokości 5% od wartości przedmiotu sporu obciążony został pozwany B. R.. Wartość przedmiotu sporu stanowi kwota alimentów miesięcznie 1000 złotych za okres 12 miesięcy (art. 22 Kodeksu postępowania cywilnego) (...) 5 % (art. 13 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 roku Dz. U z 2010 r. nr 90 poz. 594) = **600 zł.**

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.